

imod en Landbrugstold, er netop den, at jeg mener, at den kan ikke nytte noget. Vi kan have en saa stor Overskudsudførsel af Landbrugsprodukter, at man ikke ved en Told kan gavne Landbruget. Der kan være enkelte Toldsatser, som jeg senere skal komme til, som kunne gavne, men i det store og hele, mener jeg ikke, at man kan gavne det paa den Maade. Man har dog aldrig prøvet paa at støtte Storindustrien saaledes, at den kunde konkurrere paa Udlandets Markeder med alle mulige andre Landes Industrier i det paagældende Fag. Saadan er jo vort danske Landbrugs Stilling omtrent, at vi virkelig med nogenlunde Held — om just ikke med overdrevne Priser, men dog med nogenlunde Held — konkurrere med alle de andre Lande med Hensyn til det store Forbrug af vore Produkter i England særlig og ogsaa i Tyskland. Det er jo vor Stilling, og en saadan Industri, som gør det, tror jeg virkelig ikke, det kan hjælpe at støtte. Noget ganske andet er det jo i Sverige og Tyskland. Jeg tror ogsaa, jeg var Protektionist, hvis jeg var tysk, svensk eller norsk Landbruger, da jeg som Landbruger selvfølgelig gerne vil have højere Priser for mine Varer. I Norge, hvor kun 3 Procent af Landet ere dyrkede, og hvor der derfor skal indføres en Masse, er det klart, at der kan Told hjælpe, og ligeledes i Sverige og Tyskland, men jeg tror som sagt ikke, den kan hjælpe her. — Saa henviste det ærede Medlem til, at England var i uafbrudt Tilbagegang, det var et Raisonnement, han anvendte for at bevise, at Protektionismen er bedre end Frihandelen. Han sagde, at England var i uafbrudt Tilbagegang, og der er jo ganske vist ogsaa nogen Tilbagegang i dets Udførsel, men jeg vil dog sige, at den er temmelig ringe. Jeg har ikke optegnet det ærede Medlems Tal, jeg har kun nogle Tal for Værdien af dets Udførsel. Den var i 1892 227 Millioner Lst., i 1893 218 Millioner, i 1894 215 Millioner og atter i 1895 226 Millioner Lst. Naar man saa tænker paa, at Varernes Værdi i dette Tidsrum, er falden saa meget, kan jeg ikke se nogen stor Tilbagegang, og jeg maa for øvrigt bemærke, at i det protektionistiske Frankrig er Tilfældet noget lignende.

Det ærede Medlem nævnede jo forskellige Produkter, han vilde have Landbrugstold paa, og jeg skal omtale nogle enkelte af dem. Der er for det første Smør, som det ærede Medlem betragter som en Industrigenstand, og om hvilket han sagde, at det vilde være til Gavn for os at

faa det beskyttet ved en Told. Jeg tror det ikke, alene af den Grund, at vi producere saa meget Smør, at vi have en stor Overskudsudførsel, men dertil kommer, at det Smør, vi faa indført, for største Parten enten er Transitsmør — det er Smør, der indføres fra Sverige og atter udføres, og som egentlig kun styrker vort Marked og gør det større — eller ogsaa er det simple Kvaliteter af finsk, russisk og galicisk Smør, der ikke konkurrerer med vort Smør, men med Margarine. Jeg tror derfor ikke, at vi ved Toldpaalæg ville kunne faa højere Priser for vort eget Smør, man maatte saa i hvert Tilfælde gaa til meget høje Afgifter af vor Margarinefabrikation her i Landet, man kunde tænke sig en saa høj Afgift, at Margarine blev saa dyr, at den kom op i Nærheden af Smør, men jeg tror rigtignok, man skal opgive saadanne Eksperimenter. Vi Landmænd have haft en Chance for at faa, hvad man den Gang kaldte „rent Land“, den have vi forspildt, og vi faa den vistnok aldrig mere, vi faa vistnok aldrig nogen stor Afgift af Margarineproduktionen.

Det ærede Medlem nævnte dernæst Mølleindustrien, som har været omtalt meget ofte, og der har været fremsat mange Anskuelser for og imod en Told paa formalede Kornvarer. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Sagen, men blot nævne det Faktum, at der hertil af Hvedemel blev indført i 1894 26 Millioner Pd., i 1895 29 Millioner Pd. og i 1896 28 Millioner Pd. Det er jo omtrent de samme Tal hvert Aar, der er ikke nogen stor Stigning, kun i 1895 stiger Indførslen med 3 Millioner Pd. og i 1896 er den atter gaaet lidt ned, altsaa man kan ikke sige, at Indførslen er stegen saa særlig meget. Man har altsaa i 1896 indført 140,000 Td. Hvedemel, og vi have her i Landet 2,500 Møller. Fordele man nu de 140,000 Td. til de 2,500 Møller, bliver det 56 Td. til hver. Det er jo ikke store Tal, det her drejer sig om, og jeg tror, at de store Møller, hvis de fik en Beskyttelse, vilde have meget let ved at ruinere de smaa Møller. Jeg skal indrømme, at jeg tror ikke, at denne Eksportpræmie i Tyskland skader vor Mølleindustri, men jeg er enig med det ærede Medlem — eller maaske det var det sidste ærede Medlem, der havde Ordet — i, at der maaske er Fare fra den franske Eksport, man ved ikke, hvor langt den kan komme, og at der altsaa mulig senere kunde være Anledning til her at give nogen Beskyttelse. Men det giver mig Anledning til at sige med det samme, at jeg synes vi her maa være meget varsomme med at